

K. br. 107/24

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU, sudija Bojana Radović, uz učešće samostalnog referenta - zapisničara Koviljke Lješnjak, postupajući po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju, Kt.br..../. od godine, protiv okrivljenog M. Ž. iz M., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Krivičnog zakonika Crne Gore (Kz) u odnosu na oštećenu A. Ž. i krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.3 Kz u odnosu na oštećenog D. V., nakon održanog glavnog i javnog pretresa, u prisustvu savjetnika u Osnovnom državnom tužilaštvu u Bijelom Polju, Lj. J., okrivljenog M. Ž. i branioca okrivljenog advokata Đ. S., dana 30.07.2024.godine, donio je i objavio,

P R E S U D U

Okrivljeni Ž. M. JMB ..., od oca M. i majke R., rođene K., rođen godine u B. P., sa prebivalištem u mjestu P. , opština M., državljanin Crne Gore, po zanimanju električar, pismen, sa završenom srednjom školom, oženjen, otac jednog maloljetnog djeteta, dobrog imovnog stanja, neosuđivan

K R I V J E

Zato što je:

Dana 08.07.2024.godine oko 20,00 h u mjestu P., opština M., u porodičnoj kući, svjestan svog djela čije je izvršenje htio, znajući da je isto zabranjeno, lako tjelesno povrijedio člana svoje porodice – suprugu Ž. A., te

prema istoj više puta primijenio nasilje i istoj drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio duševni integritet i drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio tjelesni integritet člana svoje porodice - tasta oštećenog V. D. na način što je, kada je opštećena Ž. A. ušla u porodičnu kuću, utrčao za njom u dnevnu sobu govoreći joj: "ko si ti da meni baciš ključeve" i sa obje ruke je uhvatio za vrat, da bi zatim, kada se oštećena otrgla od njega, u trenutku dok je pokušavala da otvori prozor prišao do oštećene, počupao je za vrat i ruke, a zatim svojim rukama stegao oštećenu u predjelu nadlaktica obje ruke, te odgurnuo o zid, da bi potom dok se nalazila u spavaćoj sobi istu ponovo uhvatio za vrat i stezao, a zatim čupao za kosu, nakon čega je pustio i izašao napolje, da bi nakon što je došao oštećeni D. V., okrivljeni ušao u spavaću sobu i na pitanje oštećenog drsko odgovorio: "šta, šta je bilo", a zatim prišao oštećenoj koja je sjedjela na ležaju, ponovo istu sa obje ruke uhvatio za vrat, a zatim je otvorenim šakama udarao u predjelu glave, nakon čega je oštećeni D. V. povukao za ruku okrivljenog, kada mu se isti obratio riječima: "šta je, šta hoćeš", a zatim oštećenog D. V. rukom uhvatio za vrat, kojom prilikom je oštećena Ž. A. zadobila laku tjelesnu povredu u vidu oguljotine i crvenila u predjelu vrata, ogrebotina i crvenila u zaušnim predjelima, te oguljotine u lijevom jagodičnom predjelu, a kojom prilikom je kod iste konstatovano i crvenilo u predjelu obje nadlaktice,

-čime je izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz u odnosu na oštećenu Ž. A. i krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.3 Kz u odnosu na oštećenog V. D.,

- Pa mu sud, primjenom navedenih zakonskih propisa, te čl. 2, 4, 5, 13, 15, 32, 36, 42, 51, 52, 53 i 54 Kz, te čl. 226, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore (Zkp), utvrđuje i to:

-za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz, u odnosu na oštećenu Ž. A., kaznu zatvora od pet mjeseci,

-za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.3 Kz, u odnosu na oštećenog V. D., kaznu zatvora od tri mjeseca,

pa istom, na osnovu člana 48 Krivičnog zakonika, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom mu utvrđuje jedinstvenu kaznu zatvora od sedam mjeseci i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti, ukoliko okrivljeni u roku od dvije godine, po pravosnažnosti presude, ne izvrši novo krivično djelo, s tim što će mu se u izrečenu kaznu zatvora u slučaju opoziva uslovne osude, kao izdržano uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 09.07.2024. godine do 30.07.2024. godine.

Okrivljeni se obavezuje da plati ovom sudu na ime paušala iznos od 30,00€, kao i da plati na ime troškova vještačenja iznos od 60,50 € i troškove krivičnog postupka nastale angažovanjem branioca po službenoj dužnosti, o čemu će se odlučiti posebnim rješenjem, a koje iznose će uplatiti na račun Budžeta CG broj: 832-151-35, u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, s tim što je dokaze o uplati, dužan dostaviti krivičnoj pisarnici ovog suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br..../. od godine okrivljeni M. Ž. je optužen da je izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz u odnosu na oštećenu A. Ž. i krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.3 Kz u odnosu na oštećenog D. V., na način opisan u izreci presude.

Glavni pretres je održan i zaključen dana 30.07.2024.godine u prisustvu savjetnika u Osnovnom državnom tužilaštvu u Bijelom Polju, Ljubiše Jokića, okrivljenog M. Ž., branioca okrivljenog advokata Đ.S. i oštećene Ž. A..

Zastupnik optužbe je u završnoj riječi izjavio da ostaje u svemu pri optužnom predlogu, s obzirom na nesporno priznanje okrivljenog da je izvršio krivično djelo na način mjesto i vrijeme kako je to u dispozitivu optužnog predloga opisano. Predložio je sudu da istog oglasi krivim i osudi u skladu sa zakonom.

U završnoj riječi oštećena A. Ž. je izjavila da se ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv okrivljenog i predložila da se isti ne kazni ili da mu bude izrečena što blaža krivična sankcija kako ne bi ostao bez posla, jer imaju zajedničko dijete, a ona nigdje ne radi.

Okrivljeni M. Ž. je u svojoj odbrani u postupku izviđaja u bitnom naveo da se predmetnog dana od 16.00 do 19.00 časova nalazio u ugostiteljskom objektu „F.“ kako bi proslavio vijest da mu je supruga u drugom stanju. Za to vrijeme ga je supruga preko aplikacije WhatsApp obavijestila da je njihova kćerka koju je čuvala njegova majka pala, zbog čega je supruga njegovu majku vrijeđala. Oko 19.00 časova supruga je došla po njega njegovim vozilom. U toku vožnje je govorio supruzi da se smiri, da je njegova majka bolesna, a nakon što su stigli ušli su u kuću, a u dvorište kuće su ostali njegovi otac i majka i ćerka. On i supruga su razgovarali, govorio je supruzi da dijete mora da padne, da je njegova majka bolesna i da o njoj treba da se vodi računa. U vrijeme tog razgovora bilo je vike i galame, da bi supruga u jednom momentu kada je on izašao iz kuće izašla na prozor dnevne sobe i njegovog oca i majku nazivala pogrdnim imenima. U tom trenutku je pozvao A.oca D. da dođe, da smiri situaciju. D. je po dolasku ušao sam u kuću i razgovarao sa ćerkom, nakon čega je on – okrivljeni ušao i pitao da smire situaciju i da se pomire, ali je A. počela da vrišti, da se svađa i da ga gura, da bi potom otišla u kuhinju, uzela nož i krenula prema njemu govoreći: „Sve ću da vas pobijem“, misleći na njega i njegove roditelje. Tada je njen otac uhvatio za ramena, pokušavajući da je smiri, a on - okrivljeni je izašao na terasu. Nakon toga se A. spremala da ide iz kuće, ali pošto joj nije dozvolio da uzme njihovo dijete, A. otac je pozvao policiju. Dodao je da nije A., niti njenog oca udarao, niti hvatao za vrat, niti je imao bilo kakav fizički kontakt sa njima, te da su njegovi roditelji otac M. i majka R. sve vrijeme bili ispred kuće. Dodao je i da je on dijete razvedenih roditelja i da zna šta to znači za dijete, pa se trudio da njegovo dijete nikada ne dođe u tu situaciju. Radi dva posla, jer izdržava suprugu, dijete i majku. Nije mu poznato kako je A. zadobila povrede, tvrdi da ih on nije nanio, već da su moguće nastale u trenutku kada je njen otac pokušao da joj uzme nož iz ruke. Na kraju je dodao da mu je žao što je došlo do rasprave između A. i njega.

Na glavnom pretresu je okrivljeni izjavio da se mnogo kaje i da mu je žao zbog svega što je učinio, jer je bio u alkoholisanom stanju zato što je proslavljao vijest da mu je supruga u drugom stanju. Dodao je da radi dva posla kako bi izdržavao svoju porodicu i kako bi im obezbijedio ljepši život. Predmetnog dana je nakon popijenih par pića sa drugom, došla njegova supruga po njega i saopštila mu da se posvađala sa njegovom majkom. Naveo je da je tačno da je on suprugu sa obje ruke prilikom svađe uhvatio u predjelu lica i vrata kako bi je smirio i urazumio da ne dođe do svađe, ali da je nije čupao za kosu, niti stezao za vrat. Nakon toga je zvao

A. oca u nadi da će smiriti situaciju, ali da se nakon što je ušao kod A. i oca u kuću desilo ono što je A. izjavila. Pojasnio je da dok je A. sjedjela na krevetu, njegov tast D. je bio na drugoj strani kreveta i kada je krenuo prema A. D. ga je uhvatio za ruku da bi on stavio ruku negdje u predjelu njegovih grudi bliže prema vratu. Nakon toga je supruga otišla u kuhinju, uzela nož i krenula prema njemu, ali je on izašao. Kada su A. i D. izašli iz kuće tražili su dijete da vode sa sobom, što im nije dozvolio, nakon čega su oni pozvali policiju. Na kraju je dodao da se ranije dešavalo da se posvađaju, ne na ovaj način, ali da se slične situacije sigurno više neće dogoditi.

Upozoravajući na razlike u kazivanju okrivljeni je izjavio da je istina ono što je izjavio na glavnom pretresu, a da je izjavu u tužilaštvu dao dok je bio u šoku zbog svega što se desilo.

U završnoj riječi branilac okrivljenog advokat Đ. S. je izjavio da je, s obzirom da je okrivljeni priznao krivicu, saglasan da u odnosu na oštećenu Ž. A. bude kažnjen po zakonu, a da u odnosu na oštećenog D. V. bude oslobođen krivice, jer nije dokazano da je počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, naročito kada se ima u vidu iskaz D. V. i iskaz samog okrivljenog. Predložio je da sud uzme u obzir iskaze oštećene A. Ž. i oštećenog D. V. u pogledu ličnosti okrivljenog, odnosno da je isti dobar i vrijedan otac i da je bio dobar suprug.

U završnoj riječi je okrivljeni u cjelosti prihvatio završnu riječ svog branioca.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke, sud je na glavnom pretresu izveo sljedeće dokaze: saslušao u svojstvu svjedoka - oštećene A. Ž. i D. V., svjedoke R. K. i M. Ž., pročitao medicinsku dokumentaciju imena oštećene A. Ž., pročitao nalaz i mišljenje vještaka iz oblasti sudske medicine dr I. Č. Š. i izvršio uvid u izvod registra kaznene evidencije Ministarstva pravde izdat od strane Osnovnog suda u Bijelom Polju KE broj .../.. od godine.

Nakon ocjene izvedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u međusobnoj povezanosti, a shodno čl.370 Zkp, sud je zaključio da je okrivljeni izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz, u odnosu na oštećenu A. Ž. i krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl. 220 st.3 KZ CG u odnosu na oštećenog D. V., na način kako je opisano u izreci presude, te da je za ista kriv.

Ovakav zaključak sud je izveo na osnovu iskaza svjedoka – oštećenih A. Ž. i V. D., na osnovu nalaza i mišljenja vještaka dr I. Č. Š., a djelimično i na osnovu odbrane okrivljenog sa glavnog pretresa.

Naime, svjedok – oštećena A. Ž. je izjavila da je sa M.Ž. u braku od godine iz kojeg imaju ćerku starosti godinu i tri i po mjeseca. Predmetne prilike oko 19.20 časova, M. je zvao da dođe po njega jer je bio u ugostiteljskom objektu „F.“, gdje je sa drugom slavio radosnu vijest da je ona u drugom stanju. Tokom vožnje mu je pričala da im je kćerka pala dok je čuvala njegova majka, te da nakon što su stigli kući i nakon što je ona ostavila ključeve u njegovom krilu i ušla u kuću, on je ušao za njom i rekao joj: “Ko si ti da meni bacaš ključeve“, ponavljajući: „Ko si ti“. Nakon što mu je rekla da se smiri počeo je da je hvata za vrat sa obje ruke, ona ga je odgurnula i otišla put spavaće sobe, da bi on krenuo ka vratima, vratio se počupao je za vrat i za ruke, sa obje ruke je stisnuo u predjelu nadlaktica, a zatim odgurno od zid. Otvorila je prozor da pozove nekog od njegovih roditelja, koji nijesu htjeli da se miješaju. Kada je otišla da vidi gdje joj je kćerka, M. joj je rekao da to nije njeno dijete i u spavaćoj sobi opet počeo da je davi sa obje ruke, čupao je za kosu, a potom izašao. Pozvala je svog oca koji je nakon desetak minuta došao i ušao kod nje u sobu, nakon čega je došao i M.. Dok je otac smirivao situaciju, M. je opet napao, sa obje ruke je uhvatio za vrat i počeo da je udara po glavi otvorenim šakama. Kada je njen otac pokušao da ga skloni, M. je njega stisnuo objema rukama za vrat i pokušao da ga izgura na vrata od sobe, nakon čega je ona ujela M. za lijevu podlakticu. M. je izašao iz kuće, a

ona se pakovala i tražila da vodi kćerku, što on nije dozvolio. Zatim je došla policija koju je njen otac pozvao. Svekarak je pred policajcima pokušao da joj uzme kćerku čupajući je za lijevu ruku, nakon čega je ona sjela u policijski automobil. Pojasnila je da je i ranije sa M. bilo svađa i to prve bračne noći i pred kraj osmog mjeseca trudnoće sa sličnim fizičkim nasiljem, sa kojim su upoznati njegovi roditelji, kao i u februaru 2024. godine zbog čega je izgubila trudnoću, sa kojim je upoznata njegova majka, a što je sve ona prećutala zbog kćerke. Pojasnila je da je predmetnog dana preko poruka M. saopštila da je njegova majka kćerki dala dvotaktol da se igra, zbog čega su se preko poruka posvađali. Dodala je da nije tačno da je krenula na M. sa nožem, te da je prije incidenta sa M. imala raspravu sa njegovom majkom oko čuvanja kćerke, a da u toku incidenta nijesu imale raspravu.

Svjedok oštećeni D. V. je prilikom saslušanja pred državnim tužiocem izjavio da se predmetnog dana oko 19.30 časova nalazio u svom stanu, kada ga je pozvao zet M. Ž. govoreći mu: „Ajde dođi, da kažeš da ti kćerka izađe iz sobe“. Zatim ga je zvala A. govoreći: „Ajde tata, dođi brzo“. Odmah je otišao kod njih, svi su bili ispred kuće, osim A.. Ušao je u kuću i vidio A. uplakanu i potresenu. Na njegovo pitanje šta je bilo, odgovorila je : „Tukao me“. Pričali su, pokušavao je da je smiri, kada je ušao M. i nakon što je i njega pitao da mu objasni šta je bilo, M. je rekao: „Šta šta je bilo“, skočio na krevet i uhvatio A. za vrat jednom rukom. Odmah je skočio da ga skloni, da bi M. i njega uhvatio jednom rukom za vrat, zatim on M. i tako su se držali. A. je imala u ruci jedan mali kuhinjski nož i rekla: „Pusti mi tatu, nemoj da ga diraš“, i on ga je pustio. Rekao je M.: „Sram te bilo zvao si me da dođem, a onda me hvataš za grlo“. Reklao je A. da uzme stvari da idu, a ona je kroz prozor rekla svekru: „Fukaro jedna“, zbog toga što nije htio da joj pomogne. Nakon što nijesu htjeli da daju kćerku pozvao je policiju.

Na glavnom pretresu je ponovio dati iskaz, s tim što je izjavio da nije siguran da li mu je A. rekla da je M. tukao ili da su se samo svađali, kao i da nije siguran da li je M. kada je skočio sa kreveta i krenuo ka A., nju uhvatio za vrat ili za usta, jer to nije dobro vidio.

Na iskaz svjedoka oštećenih Ž. A. i D. V. nije bilo primjedbi stranaka, a kako su u pogledu načina nastanka povreda kod oštećene Ž. A. potvrđeni i nalazom i mišljenjem vještaka dr I. Č. Š., isti su u potpunosti prihvaćeni kao istiniti. Nije bilo nelogičnosti u ovim iskazim, potpuni su i uvjerljivi. Nije imalo razloga za sumnju u isti.

Pri tom je i sam okrivljeni prilikom iznošenja odbrane na glavnom pretresu priznao da je tačno da je on suprugu sa obje ruke prilikom svađe uhvatio u predjelu lica i vrata, navodno kako bi je smirio i urazumio da ne dođe do svađe, da je zvao A. oca D. V. u nadi da će smiriti situaciju, ali da se, nakon što je D. ušao kod A. u kuću, desilo onako kako je A. izjavila.

Što se tiče pomenutog nalaza i mišljenja vještaka dr I. Č. Š. iz kojeg proizilazi da je dana 08.07.2024. godine od strane ljekara Hitne pomoći M. i Opšte bolnice Bijelo Polje pregledana A. Ž. kojom prilikom su kod nje ustanovljene povrede: oguljotine i crvenilo u predjelu vrata i ogrebotine i crvenilo u zaušnim predjelima koje su mogle nastati stezanjem djelova tijela šakom/šakama druge osobe i istovremenim grebanjem noktom/noktima, ili za to nekim drugim pogodnim oruđem, kao i povreda u vidu oguljotine u lijevom jagodičnom predjelu, koja je posljedica dejstava tupine mahiničke sile. U vrijeme nanošenja, pojedinačno i zbirno, zadobijene povrede se kvalifikuju kao laka tjelesna povreda. Dalje je konstatovano crvenilo u predjelu obje nadlaktice koje ne predstavlja tjelesnu povredu, a može biti pokazatelj dejstva sile na tijelo (u konkretnom slučaju nastalo moguće mehanizmom stezanja tih djelova tijela šakom/šakama druge osobe), ali sila koja je djelovala nije bila dovoljnog inteziteta da dovede do nastanka tjelesnih povreda.

Nalaz i mišljenje vještaka dr I. Č. Š. sud je prihvatio u potpunosti, cijeneći da je isti dat objektivno, na osnovu raspoložive medicinske dokumentacije, a nije bilo okolnosti koje bi isti dovele u sumnju. Na ovaj dokaz ni stranke nisu imale primjedbi.

Što se tiče iskaza svjedoka K. R. i Ž. M., iz kojih proizilazi da nisu čuli i vidjeli predmetno dešavanje, ovaj sud cijeni da isti nisu u potpunosti iznijeli svoja saznanja o predmetnom dešavanju, jer su očigledno, kao roditelji okrivljenog težili dati izjave koje okrivljenom mogu biti na štetu u najmanjoj mogućoj mjeri. Ovo jer je nemoguće, imajući u vidu opisivanje ne samo oštećenih, već i samog okrivljenog, da nisu čuli veću galamu, niti bilo koje riječi svađe između okrivljenog i oštećene A.. S toga se na njihovim iskazima ne može zasnivati odluka, jer ih sud ne prihvata kao potpuna i istinita kazivanja.

Krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Kz, postoji u slučajevima lakog tjelesnog povređivanja člana porodice ili porodične zajednice ili ugrožavanja sigurnosti prijetnjom da će se napasti na život ili tijelo tog ili njemu bliskog lica, dok krivično djelo iz stava 3 istog člana postoji kada se na drugi način više puta primijeni nasilje, uputi prijetnja ili drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrozi ili naruši tjelesni ili duševni integritet člana svoje porodice ili porodične zajednice.

Kako je predmetnom prilikom okrivljeni hvatao za vrat oštećenu A. Ž., čupao je za kosu, udarao po glavi otvorenim šakama i gurao od zid, kojom prilikom je ista zadobila lake tjelesne povrede, a kojim ponašanjem je nesumnjivo ugrozio i njen duševni integritet, naročito jer je u tom momentu bila trudna, u odnosu na nju je okrivljeni učinio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz. Opisane radnje okrivljenog predstavljaju primjenu nasilja i drsko i bezobzirno ponašanje.

Što se tiče oštećenog D. V. u odnosu na njega je okrivljeni učinio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st. 3 Kz, jer je drskim i bezobzirnim ponašanjem, tj.obraćajući mu se riječima "Šta je, šta hoćeš" i hvatajući ga za vrat, u momentu kada je oštećeni želio da zaštiti svoju ćerku od daljeg nasilja okrivljenog, ugrozio njegov tjelesni integritet. Po ocjeni ovog suda radi se o ugrožavanju tjelesnog integriteta, jer nema dokaza da je intenzitet stezanja za vrat bio takav da bi se moglo govoriti o ugrožavanju tjelesnog integriteta i eventualnom nastupanju tjelesnih povreda.

Okrivljeni je prilikom konkretnog dešavanja postupao sa direktnim umišljajem, dakle bio je svjestan da preduzetim radnjama može ugoziti i narušiti tjelesni i duševni integritet svoje supruge i tasta, pa je krivična djela izvršio sa direktnim umišljajem i za ista je kriv.

Odlučujući u pogledu vrste i visine krivične sankcije, sud je cijenio okolnosti iz čl. 42 st. 1 KZ CG, pa je kao olakšavajuću okolnost cijenio činjenicu da je mlada osoba, da je otac jednog maloljetnog djeteta, činjenicu da se oštećeni nijesu pridružili krivičnom gonjenju, kao i držanje okrivljenog poslije učinjenog krivičnog djela izraženo kroz izvinjenje oštećenoj, a naročito raniju neosuđivanost okrivljenog utvrđenu uvidom u izvod iz kaznene evidencije na ime M. Ž., izdatog od strane Osnovnog suda u Bijelom Polju KE .../..., pa mu je sud prethodno primjenom čl. 48 st. 1 Kz za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 i 3 Kz, u odnosu na oštećenu A. Ž., utvrdio kaznu zatvora od pet mjeseci, a za krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Kz, u odnosu na oštećenog D. V., utvrdio kaznu zatvora od tri mjeseca, pa je u skladu sa čl. 48 st. 2 Kz istom utvrdio jedinstvenu kaznu zatvora od sedam mjeseci, a zatim nalazeći da radi krivičnopravne zaštite prema okrivljenom nije nužno primijeniti kaznu, već da se u konkretnom slučaju na osnovu čl. 53 i 54 Kz i samim upozorenjem uz prijetnju kaznom zatvora na uspješan način može uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši krivična djela, pri čemu će se u svemu ostvariti svrha izricanja uslovne osude propisana čl. 52 st. 2 Kz, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija sadržane u čl. 4 st. 2 Kz. U skladu sa čl. 51 Kz okrivljenom je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 09.07.2024. godine do 30.07.2024. godine.

Shodno čl. 226 i 229 Zkp okrivljeni je obavezan da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 30,00 eura. Sud je pri određenju ovih troškova imao u vidu složenost i trajanje krivičnog postupka, te imovinske prilike okrivljenog. Okrivljeni je obavezan i na plaćanje troškova u iznosu od 60,50 € na ime vještačenja, kao i

troškove nastale angažovanjem branioca po službenoj dužnosti, s tim što će se o visini istih odlučiti posebnim rješenjem.

Imovinsko-pravnog zahtjeva nije bilo.

Iz iznijetih razloga, shodno čl. 374 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 30.07.2024. godine

ZAPISNIČAR, S U D I J A,

Koviljka Lješnjak, s.r Bojana Radović, s.r

PRAVNA POUKA;Nezadovoljna stranka

ima pravo žalbe, u roku od 8 (osam) dana,

od dana prijema presude, putem ovog

suda za VIŠI SUD U BIJELOM POLJU.

Za tačnost otpravka
